

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/33/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513202174
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2513202174.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava, IČO: 36 866 881 proti odporkyňi: I. O., Z. XX.XX.XXXX, K. B. Q. XXX/X, XXX XX V., o zaplatenie 872,91 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporkyňi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 7.2.2013 (bližšie špecifikovaným dňa 27.5.2013) domáhal uloženia povinnosti odporkyňi zaplatiť mu sumu 872,91 € spolu s úrokom z omeškania výške 8,5 % ročne zo sumy 452,22 € od 13.08.2008 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 1.8.2006 uzavrel s odporkyňou zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyňi službu Povolené prečerpanie na osobnom účte. Odporkyňa prečerpala úverový limit o sumu 452,22 € predstavujúcu nepovolený debetný zostatok. Keďže odporkyňa nedoplnila zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšený o ďalšie položky stanovené v zmluve a sadzobníku poplatkov, navrhovateľ dňa 12.08.2008 odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok v súlade s čl. III. bodu 37 VOP, pričom dňom doručenia odstúpenia od zmluvy zanikli aj všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb viažuce sa k zrušenému účtu. Ďalej uviedol, že dlžná suma pozostáva z istiny 452,22 € a sankčného úroku z omeškania vo výške 420,69 €.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu (na ktoré poukazovala aj vo vyjadrení pred súdom) uviedla, že si je vedomá záväzku voči navrhovateľovi vzniknutého z titulu prečerpania bankového konta, záväzok nespláca z dôvodu, že je na invalidnom dôchodku, spláca už dve exekúcie. Záväzok voči navrhovateľovi môže splácať jedine v splátkovom kalendári.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil. Súd vec prejednal preto bez jeho účasti postupom v zmysle v § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením sa obsahom listinných dôkazov: zmluvy o spolupráci, oznámenia o uzatvorení debetného účtu, odovzdávacieho/preberacieho protokolu, výpisu z účtu, odstúpenia od zmluvy, pokusu o zmier, všeobecných obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 1.8.2006 uzatvoril navrhovateľ (v tom čase pod obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) s odporkyňou zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej bol odporkyňi zriadený rastový osobný účet. V čl. 1. bod 4. predmetnej zmluvy označenom ako návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby "Povolené prečerpanie na osobnom účte" je v texte "zriadenie služby Povolené prečerpanie na osobnom účte" zaškrtnutá možnosť "áno". Z písomnosti navrhovateľa zo dňa 13.8.2008 (oznámenie o uzatvorení debetného účtu) vyplýva, že dňa 12.8.2008 bol zatvorený debetný účet odporkyne č. XXXXXXXXXXXX, s výškou pohľadávky 13.623,55 Sk (teraz 452,22 €) v zmysle odovzdávacieho/preberacieho protokolu dokumentácie debetného účtu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.9.2008. Z výpisu z účtu odporkyne súd zistil, že dňa 12.8.2008 došlo k vyrovnaní zostatku zatvoreného účtu č. XXXXXXXXXXXX v sume 452,22 €. Z písomnosti navrhovateľa zo dňa 1.5.2008 súd zistil, že navrhovateľ ním oznámil odporkyňi, že odo dňa 01.03.2008 je na jej účte nepovolený debetný zostatok, ktorého aktuálna výška bola 664,16 Sk, ktorý je úročená sankčnou sadzbou vo výške 20 % p.a.

Z písomnosti navrhovateľa zo dňa 31.7.2008 súd zistil, že navrhovateľ oznámil odporkyňi, že nakoľko je odo dňa 01.03.2008 na jej účte č. 5219172002 vykazovaný debetný zostatok, ktorého aktuálna výška je 439,90 €, odstupuje od príslušnej zmluvy o uvedenom účte dňom doručenia oznámenia, s tým že nasledujúci pracovný deň po doručení odstúpenia bude jej účet zrušený. Zároveň dňom doručenia tohto odstúpenia zanikajú všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb, ktoré sa viažu výlučne k zrušenému účtu (napr. povolené prečerpanie na účte) a ukončí sa poskytovanie týchto produktov/služieb podľa príslušných zmlúv.

Podľa č. III bod 23. Všeobecných obchodných podmienok - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“) nevyrovnanie nepovoleného debetu v stanovenej lehote sa považuje za podstatné porušenie zmluvy o účte, pričom pohľadávky banky z nepovoleného debetu sa stane okamžite splatnou vrátane príslušenstva. Podľa č. III bod 37. VOP je banka oprávnená od zmluvy odstúpiť pre podstatné porušenie zmluvy, s okamžitou možnosťou zrušenia účtu.

Podľa sadzobníka poplatkov je sankčná úroková sadzba 20 % p.a.

Pokusom o zmier zo dňa 3.1.2013 právny zástupca navrhovateľa vyzval odporkyňu k úhrade dlžnej sumy 1.007,75 €.

Z výsluchu odporkyne mal súd potvrdené prekročenie povoleného prečerpania na jej účte o sumu 452,22 €. Odporkyňa taktiež potvrdila, že jej zo strany navrhovateľa bolo doručené odstúpenie od zmluvy, avšak vzhľadom na časový odstup nevedela uviesť, kedy to presne bolo, potvrdila, že to bolo v roku 2008. Odporkyňa súhlasila s tvrdením navrhovateľa, že dňa 12.8.2008 došlo k odstúpeniu od zmluvy.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte (ďalej len „ObZ“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. <javascript:%20fZzSRInternal('17049',%20'15095735',%20'15095735',%20'425022',%20'425051',%20'0')>).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 23a ods. 1, 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 1.8.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu 1.8.2006, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. V závislosti od formy poskytnutého spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 6 citovaného zákona, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladné len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ dňa 1.8.2006 uzavrel s odporkyňou Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bolo zriadenie rastového osobného účtu č. XXXXXXXXX/XXXX pre odporkyňu, ako aj návrh na uzavretie zmluvy o poskytovaní služby "Povolené prečerpanie na osobnom účte". Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky. Predmetná zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Aj keď zmluva o bežnom účte je zmluvou, ktorá bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, na druhej strane jedná sa o spotrebiteľský vzťah. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že pri uzatváraní zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb navrhovateľ vystupoval ako právnická osoba, ktorá koná v rámci svojho podnikania a odporkyňa ako fyzická osoba, ktorej boli poskytnuté na základe formulárovej zmluvy bankové služby a produkty na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa názoru súdu išlo o vzťah účastníkov konania na základe spotrebiteľskej zmluvy (citované ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Z. z.), uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách. V tomto smere súd poukazuje aj na citované ustanovenie § 23a ods. 1 Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník. Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá navrhovateľom a odporkyňou v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah odporkyňa nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačený.

Ak sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Ak sa aj uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka (keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená), tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku /§ 101/, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľom, a teda prihliadnuť na premlčanie ex off, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporkyňa premlčania sama dovoľávala. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne

upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona.

Ako už bolo uvedené, uvedené ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Z tvrdenia navrhovateľa ako i z vykonaného dokazovania, a to najmä z výsluchu odporkyne ako i oznámenia o odstúpení od zmluvy zo dňa 31.7.2008 bolo jednoznačne preukázané, že dňa 12.8.2008 sa stal splatným dlh navrhovateľa voči odporkyni. Navrhovateľ dňa 12.8.2008 odstúpil od zmluvy o osobnom účte a zároveň oznámil odporkyni, že týmto dňom zanikajú všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb, ktoré sa viažu výlučne k zrušenému účtu (napr. povolené prečerpanie na účte) a ukončí sa poskytovanie týchto produktov/služieb podľa príslušných zmlúv. Dňom 12.8.2008 sa teda stal splatný dlh (čo vyplýva aj z toho, že navrhovateľ si v návrhu uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy od nasledujúceho dňa - 13.8.2008). Vychádzajúc z uvedeného dátumu, navrhovateľ si mohol uplatniť svoj nárok na súde už dňa 13.8.2008, pričom dňa 13.8.2011 uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba. Súd pritom poukazuje na to, že aj v prípade, keby na uvedený právny vzťah aplikoval štvorročnú premlčacie doba podľa Obchodného zákonníka, táto by uplynula dňa 13.8.2012, pričom návrh na súd bol podaný dňa 7.2.2013, teda v čase, keď bol celý jeho nárok zo zmluvy premlčaný.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a odporkyni, ako úspešnému účastníkovi konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si odporkyňa návrhom neuplatnila priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)